

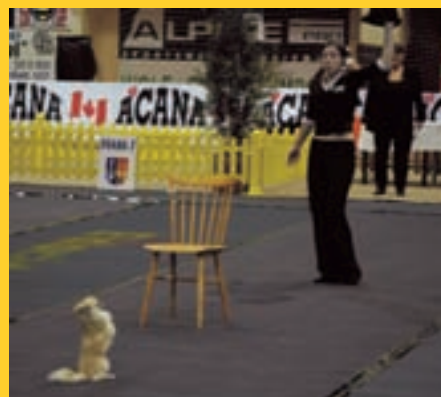
Co dokážou čivavy

Vanda Gregorová s Brutem těsně po dokončení soutěžního vystoupení

Jak vás vůbec napadlo začít s čivavou cvičit? A jak jste se dostali k tanci?

Když jsem byla malá, pořídili naši jezevčíka, a ten si zásadně dělal, co chtěl. Byl tvrdohlavý jako všichni jezevčíci a navíc výchovou nepoznamenaný. Řekla jsem si, že až budu mít svého vlastního psa, budu chtít, aby alespoň trochu poslouchal. A tak jsem se s Brutem přihlásila do psí školy Ambra, tam jsme bez problémů absolvovali základní výcvik a složili zkoušku ZOP. Dost mě povzbudilo, že zkoušky jsme absolvovali ze všech soutěžících nejlépe, získali jsme 96 bodů a za sebou tak nechali všechny ty ovčáky a další pracovní plemena. To mě motivovalo k tomu, abych s Brutem dále pracovala. V Domě dětí a mládeže na Praze 3 otevřeli kroužek „Pes kamarád“ pro děti, které mají rády psy a chtějí se jim více věnovat. Vedla ho paní Markéta Nováková, která aktivně dělala agility i další psí sporty. Právě ta mě přivedla na myšlenku věnovat se tanci.

Byla jsem se podívat na závodech, líbilo se mi to, a tak jsme se v roce 2004 s Brutem také přihlásili na naše první závody. A od té doby nás to drží.

Viděli jsme vaše povedené soutěžní vystoupení s kloboukem, které diváky doslova zvedá ze sedadel. Kdo vám pomáhá s choreografií a tréninkem?

Teď už všechno dělám sama a právě to mě baví. Při tanci se psy hraje velkou roli moment překvapení, oceňuje se, když je vystoupení vtípné, když závodník přijde s novými zajímavými prvky. Proto většína závodníků nacvičuje individuálně, aby potom mohla na závodech opravdu překvapit. Takže nejprve si vymyslím sestavu a potom ji s Brutem začneme

Když čivava tančí...

Sedmnáctiletá Vanda Gregorová původně chtěla velkého psa. Líbil se jí Leonberger, ovšem rodiče neprojevili z její volby nadšení. A tak si řekla: když nemohu mít toho největšího, tak ať je to ten nejmenší. Trochu z trucu, trochu z hecu se tak u nich doma ocitl čivavák Bastien z Lipanské, jemuž nikdo neřekne jinak než Brutus.

nacvičovat po jednotlivých prvcích. Výhodou je, že nepotřebujeme žádné cvičiště ani složité pomůcky, vystačíme si s kloboukem a se židlí a trénovat můžeme klidně v obýváku.

Jak často cvičíte?

Nijak to nepřeháníme, Bruta nebaví, když se cviky opakují moc často. Většinou cvičíme přibližně jednou za dva až tři dny, maximálně 20 minut. Důležité je nacvičovat jednotlivé prvky samostatně, ne najednou celou sestavu. Cvičení psa musí bavit a nesmí být nudné, jinak začne přebírat iniciativu a dělat hlouposti.

Myslíte si, že čivavy jsou pro tancování se psy ideální?

Nevím jestli ideální, mají své výhody i nevýhody. Dobré je, že jsou temperamentní, energické a taky inteligentní. Není problém vyrazit s nimi kamkoliv na závody, snadno se s nimi cestuje. Vzhledem k jejich velikosti a váze se s nimi dá lehce manipulovat. Například když jsem učila Bruta válet sudy, tak je to určitě jednodušší s lehkým pejskem než s takovým bernardýnem. Nevýhodou naopak je, že výkon malého psa tolik nevykone, zvláště různé krokové variace. A nepůsobí tak elegantně.

Kdyby se někdo rozhodl jít ve vašich stopách a chtěl si pořídit „tancující čivavu“, na co by se měl zaměřit při výběru štěněte?

Když jsem si vybírala Bruta, byla jsem malá holka a netušila jsem, že nějaký dog-dancing vůbec existuje. Vybrala jsem si ho de facto hlavně kvůli plavé barvě kožičku. Náhodou jsem však měla šťastnou ruku, protože Brutus je vyrovnaný, neohrožený a při cvičení aktivní. Protože mě cvičení s ním nadchlo, rozhodla jsem se pořídit si k němu ještě čivaví slečnu. Roxy, které je teď 7 měsíců, jsem si už vybírala mnohem pečlivěji: chtěla jsem štěně od povahově dobrých rodičů, nebojácné, a také bez fontanely (nesrostlé

lebeční švy). Ta je sice u čivav běžná a tolerovaná, ale při sportu představuje určité riziko hlavně z hlediska možného zranění. Také je lepší vybrat si štěně (v rámci standardu) větší, tak od dvou kilo nahoru, s pevnější kostrou.

Stejně důležitá je pak ale správná výchova: chodit s čivavkou od malička ven, správně ji socializovat, nebrat ji vystrašeně do náruče, když se blíží větší pes. Bruta vždy nechávám na zemi, aby se seznámil s ostatními, a vyplatilo se to. Vůbec se nebojí a počíná si naprosto suverénně.

Máte v souvislosti s čivavami nějaké plány do budoucna?

Teď na jaře chci začít soutěžit i s Roxy a pomalu oba psy začít připravovat i pro

kategorii trio, v níž soutěží dva psi a člověk a jež je pokládána za mimořádně náročnou. Ráda bych se podívala také na nějaké závody do zahraničí. A chtěla bych se věnovat i chovu. V budoucnu si možná pořídím i nějakého většího psa, ale zároveň vím, že čivavám zůstanu věrná. Překonaly moje očekávání.

Rozhovor jsme uskutečnili o přestávkách velkého mezinárodního závodu Dog Dancing Show Prague. Mezi téměř čtyřiceti závodníky z celé Evropy se Vanda s Brutem nakonec umístili čtvrtí a navíc získali titul Miss sympatie diváků. Lze najít pádnější důkaz pro to, že maličké čivavy se mezi ostatními psy neztratí?

rozmlouvala Lea Smrčková

